

der af Regeringen for Folketinget forelagt Forslag til Lov om Anlæg af en Havn ved Gilleleje i Overensstemmelse med det Forslag, som Kommissionen havde udarbejdet. Naar nu ærede Medlemmer betragte det Forslag, som foreligger til Behandling i Dag, ville de blive opmærksomme paa, at Talen ikke længere er om at bygge en Havn, men derimod om at bygge Halvdelen, om jeg maa udtrykke mig saa, af det, som Kommissionen har foreslaaet, nemlig den ene Havnemole. Man har i Betænkningen i det andet Ting givet en Redegørelse for de Betæneligheder, man har næret ved at skride til Beslutningen om Bygningen af en fuldstændig Havn. Det er nu saaledes, at man foreslaar den ene Halvdel, som bestaar i en meget betydelig Forlængelse af den nuværende Mole, og hvis Udførelse antages at ville medføre en Bekostning af ca. 190,000 Kr. Der er ved Beslutningen derom ikke opgivet at udføre den anden Del af Havnen. Tværtimod er der udtalt under Forhandlingerne og ogsaa antydet i Betænkningen, at der ikke skulde være noget foregrebet i den Henseende. Man ønsker at se, hvorledes det nu foreslaaede vil hjælpe paa Tilsandingen. Man nærer visse Tvivl; men hvis den Foranstaltning, som Folketinget her har vedtaget, skulde vise sig hensigtsmæssig, vil der deri ligge en Opfordring for Lovgivningsmagten til at gaa videre, og hvis det maatte vise sig, at Foranstaltningen ikke tilfredsstillter, da at undersøge, hvorvidt det kunde antages at ligge i, at den anden Halvdel ikke var bleven bygget. Selvfølgelig havde Regeringen hellere set, at man var skreden til Bygningen af den hele Havn, men der er udtalt af disse paa dette Omraade forholdsviis kyndige Fiskere, at selv en delvis Udførelse af Projektet vil bringe dem overordentlig væsentlige Fordele fremfor de nu der herskende nærmest fortvivlede Forhold. Man vil i hvert Tilfælde ikke kunne bygge den hele Havn i Løbet af et Aar; det vil tage flere Aar at udføre det hele, og for saa vidt forekommer det mig, at man vil kunne tage dette som en Slags foreløbig Bevilling til Udførelsen af en Del af det projekterede Foretagende og undlade Resten, hvis det skulde vise sig, at den kan undværes. Jeg mener ikke, at det vil være muligt at komme videre over for Finansudvalget i det andet Ting end sket er, og Vandbygningsdirektøren er af den Mening, at det under alle Omstændigheder vil blive meget nyttigt for Befolkningen at faa den Foranstaltning udført, som her er fore-

slaaet. Det stiller sig saa heldigt, at ekstraordinært vil Ministeriet kunne disponere over Damperen „Tyborøn“ i den nærmeste Fremtid, og det er min Agt uden Ophold, naar Skibet bliver disponibelt, at sende det til Gilleleje for at begynde de Arbejder, som i øvrigt ere nærmere angivne i Folketingets Betænkning, og derefter saa snart som muligt, for saa vidt ogsaa dette Ting maatte slutte sig til Forslaget, at paabegynde Opførelsen af den Mole, den Arm, som er Genstand for det foreliggende Forslag. Jeg tror under disse Omstændigheder at turde anbefale det høje Ting at vedtage Forslaget. Vist er det, at hvis der ikke sker noget, vil en Befolkning, som er stræbsom og hæderlig, gaa ganske til Grunde i Løbet af kort Tid, idet alle Betingelser saa at sige paa nærværende Tid mangle for, at den kan udføre den Gerning, der skaffer den det daglige Livsophold. Allerede denne Omstændighed opfordrer meget til ikke at stille sig afvisende over for Forslaget, selv om det var ønskeligt, at man kunde have opnaaet noget mere. — Med disse Ord vil jeg anbefale det høje Ting at underkaste denne Sag en Drøftelse og haaber, der maa være tilstrækkelig Tid til, at der kan komme en Lov frem.

Høst: Saa vidt jeg forstod den ærede Minister, nærede han nogen Tvivl med Hensyn til, om de Foranstaltninger, der her foreslaas, virkelig ville vise sig at være formaalstjenlige til at standse Tilsandingen af Gilleleje Havn. Jeg tror ogsaa, det er berettiget at nære en saadan Tvivl derom, men da Fiskerne deroppe mene, at Forlængelsen af den ene Mole, som her paatænkes, vil standse Tilsandingen, synes jeg, der er al Grund til at imødekomme denne flinke Fiskerbefolkning. Thi det er givet, saaledes som ogsaa den ærede Minister udtalte, at hvis der ikke gøres et Forsøg, ikke gøres noget, vil hele Havnen fuldstændig tilsande, og dette vil atter medføre ligefrem økonomisk Ruin for mange af de Fiskere, der leve der. Jeg skal derfor med disse faa Ord, navnlig da Tiden er langt fremrykket, anbefale det høje Ting at vedtage Forslaget uden Nedsættelse af Udvalg.

Madsen-Mygdal: Jeg kan i et og alt slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler nys sagde. Jeg har haft Lejlighed til ved Selvsyn at overbevise mig om Forholdene deroppe, og jeg maa sige, at disse Forhold efter mit Skøn ere rent fortvivlede; det er